

מעיל פרווה יהודי

Category: בא, שמות

עם פרישתו של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר ממשרתו, קרא הרבי לזכור להוקיר את ההחלטות והדברים הטובים שעשה בכהונתו. התורה אוסרת לתעב מצריים בשל הטובות שעשו בעבור ישראל, וכך יש לנהוג כלפי כל אחד.

"עד מסירות נפש"

היום זהו יום ההילולא של הרבי הקודם, וגם יום קבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. אני רוצה לחלוק אתכם סיפור שקרה עם הרבי הקודם בצעירותו בזמן שאביו הרבי הרש"ב נ"ע היה הרבי.

אביו שלח אותו לפטרבורג, עיר הבירה של רוסיה באותם הימים, כדי לבטל גזירה מסוימת שהוטלה על החינוך היהודי. "עד מתי עלי להישאר בפטרבורג?", שאל הרבי הריי"צ את אביו. "עד למסירות נפש", השיב הרבי הרש"ב.

זמן קצר לאחר שהגיע לפטרבורג, נוכח הרבי הקודם לדעת שהחוק כבר הגיע לשולחנו של שר הפנים סטוליפין וחיכה לאישורו. צאר רוסיה באותם הימים לא היה פיקח במיוחד (יש אומרים שהוא לא היה פיקח כלל) כך שהחלטה האם החוק יתקבל או לא הייתה תלויה רק בשר הפנים. סטוליפין היה ידוע כשונא ישראל מושבע שבאופן אישי דאג לארגון פוגרומים בהם נרצחו מאות יהודים.

אחרי פגישות ומאמצים, שמע הרבי כי בעיר מתגורר אדם מבוגר ששימש כמורהו של סטוליפין בצעירותו. הרבי גילה היכן הוא מתגורר והתחבר אליו. למרות שגם המורה לא היה אוהב ישראל מושבע, הוא התרשם עמוקות מהרבי ומהיקף ידיעותיו והשניים בילו שעות ארוכות כשהם משוחחים על דברים העומדים ברומו של עולם.

בפגישה סיפר לו הרבי הריי"צ על מעשיו בפטרבורג והתחנן בפניו שהוא ישוחח עם סטוליפין וינסה להמתיק את רוע הגזירה. "אפילו אם אשוחח עמו, יהיה זה בזבוז זמן משווע", השיב הזקן. "אני מכיר אותו עוד מילדותו: הוא אדם רשע ואכזר, כך שאין טעם לנסות להגיע אליו. עם זאת בשל העובדה שלימדתי את סטוליפין בצעירותו, קיבלתי אישור מיוחד להיכנס למשרד הפנים מתי שארצה. אני מוכן לתת לך את האישור ועשה בו כחפצך".

כשהרבי עזב את ביתו של הזקן כבר היה מאוחר בלילה. זה היה באמצע החורף, והקור בפטרבורג הוא נורא. באותם ימים האופציה היחידה בשעה מאוחרת כזו הייתה ללכת ברגל (אז לא יכלו להזמין אובר). הרבי החל את דרכו חזרה למקום שבו הוא התאכסן, ועל אף שהוא היה

לבוש במעיל פרווה מה שנקרא 'פעלץ', הקור היה גדול כל כך שהוא היה חייב לעצור ולהיכנס לבית מרזח (שזה היה המקום היחיד שפתוח בשעות כאלו) כדי להתחמם.

למחרת בבוקר עשה הרבי את דרכו לבניין של משרד הפנים. השומר בפתח הופתע לראות את היהודי עטור הפאות והזקן, בעל מבטא אידישאי מובהק, אוחז באישור כמוהו היו בודדים בלבד בכל רוסיה, אך הוא ידע כי ברוסיה לא שואלים שאלות ואפשר את כניסתו של הרבי לבניין.

ברגעים הראשונים בהם נכנס הרבי אל הבניין הוא לא הצליח לאתר את מבוקשו. הוא טעה והתבלבל במסדרונות הארוכים ולבסוף, מחוסר ברירה, נאלץ לשאול את אחד העובדים במקום היכן נמצא משרדו של שר הפנים תוך שהוא מסתכן בחשיפתו. העובד הראה לו את הדרך אל המשרד, ותוך שהרבי עשה את דרכו אל המשרד יצא משם שר הפנים בעצמו! השר חלף ליד הרבי אך לא הבחין בו.

הרבי נכנס אל המשרד, וראה שם ערמות של נייר וחותמות לידיהם. על חותמת אחת נכתב 'מאושר', ועל החותמת השנייה 'נפסל'. הרבי מיהר לחפש על שולחן העבודה ומצא שם את טיוטת החוק, מחכה לאישורו של שר הפנים. הוא נטל את החותמת והחתים 'נפסל'. לאחר מכן הוא תחב את הדף בערמת המסמכים שכללו את החוקים שנפסלו, ומיהר לצאת מהבניין.

את הסיפור הזה סיפר הרבי נשיא דורנו בהתוועדות יו"ד שבט תשמ"א. הרבי הוסיף שאפילו מפרט צדדי בסיפור אפשר לקחת מסר בעבודת ה' לכל אדם.

כשיהודי יוצא מביתו, מהסביבה היהודית כדי לעשות את שליחותו בעולם, עליו ללבוש מעיל פרווה חם כי כשיוצאים מהחמימות היהודית מסביבה של יהדות תורה ומצוות, לסביבה קרה ועוינת ליהדות, אז עוד לפני שהאדם יוצא מביתו עליו להתלבש היטב, לדאוג ללבושים רוחניים חמים. מצוות משולות ללבושים, אמר הרבי, דהיינו עליו להצטייד בתוספת של תורה ומצוות, צריך להיות יהודי חם.

כשהוא בין יהודים גם מידת חום נמוכה יכולה להספיק כי הסביבה היא חמה, אבל כשהוא יוצא לסביבה מנוכרת לרוחניות הוא חייב ללבוש בגדים רוחניים חמים, הגם שהוא יכול לטעון שהמעיל כבד מדי, בשביל מה לסחוב כזה מעיל עבה, אבל אז כשהוא יגיע למקום שהוא קר ליהדות הוא יגלה שהמעיל היהודי החם שלו יבוא לשימוש כשהוא ייפגש עם העולם הקר והמנוכר שנמצא בחוץ. אז לא רק שהקור שלהם לא יקרר אותו אלא אדרבא הוא יצליח לחמם את הסביבה שלו בחום יהודי. (שיחות קודש תשמ"א ח"ב עמ' 162)

תודה לכבוד הנשיא לשעבר

באותו יום יו"ד שבט תשמ"א שהרבי התוועד לרגל יום ההכתרה שלו, נכנס באותם ימים נשיא חדש לבית הלבן. הרבי סיפר שבאותו יום ממש היו חילופי משמרות, הנשיא ג'ימי קרטר עזב את

הבית הלבן, ובמקומו נכנס רונאלד רייגן.

מה שמענין הוא שהרבי בחר להתרכז דווקא בג'ימי קרטר. הרבי אמר שלא כדעת הטועים כשאחד יורד ממדרגתו אז מנצלים את ההזדמנות "לשפוך צער על צערו" עד כדי כך ששוכחים מכל הדברים הטובים שהוא עשה! אדרבה, צריך להכיר לו תודה על כך, ועל מה הרבי הודה לקרטר? על כך שבמשך ארבע השנים ששימש כנשיא ארה"ב היו כמה פעמים שבדרך הטבע ארה"ב לא הייתה רחוקה ממלחמה, והוא היה זה שמנע אותה מכך. ולכן, אמר הרבי, זה לא נכון להתרכז בחסרונות בגלל שאי אפשר לצפות ממנו לשום גמול. זה היפך התורה שאומרת שעל כל דבר טוב שאדם עושה מגיע לו שכר על כך, ובפרט לשמור על מדינה של מאות מיליוני אנשים ולהציל אותם ממלחמה. ובמיוחד, ממשיך הרבי שמלחמה שבה מעורבת ארה"ב תסחוב לתוכה עוד כמה מדינות, ובדרך הטבע זה היה גורם למלחמת עולם.

ואף-על-פי שיטענו שזה לא 'פוליטיקלי קורקט' להודות לנשיא שעוזב בזמן שיש נשיא חדש שמא אולי זה שנכנס עתה יתרגז שמשבחים את הקודם, בכל זאת אומר הרבי, צריך להאמין שאדרבה הנשיא החדש יעריך את זה שעל דבר טוב מגיעה הכרת תודה.

וכאן הרבי עשה מיד 'הבהרה'. כידוע שג'ימי קרטר היה זה שיזם את הסכם השלום בין ישראל ומצרים, הסכם "קעמפ דויד" המפורסם, שהרבי יצא מאוד בחריפות נגדו על כך שישראל הסכימה להחזיר את כל חצי האי סיני, שטח שהוא פי שנים וחצי מכל ישראל. בנוסף לכך גילו שם בארות נפט שיכלו להספיק עבור כל תושבי ישראל, ועוד היה נשאר די נפט כדי לייצא למדינות אחרות. זה היה מעמיד את ישראל במעמד שהיא לא הייתה תלויה בחסד העמים עבור נפט, שזה אחד הדברים החיוניים ביותר לקיום כל מדינה בעולם. בנוסף לכך, והוא העיקר, הרבי הזהיר שעצם זה שמחזירים שטחים, פותח תהליך שלעולם לא יגמר, כי אחרי מצרים תבוא סוריה ירדן והפלסטינים ביהודה ושומרון, וכל אחד ירצה את חלקו ואין לדבר סוף. וכמו שקרה בפועל.

הרבי אמר שקרטר היה כל כך זקוק להישג של 'חוזה שלום' בשביל הצרכים הפוליטיים הפנימיים שלו שהוא היה עושה את ההסכם גם אם ישראל הייתה מתעקשת ולא מחזירה את כל סיני, ואפילו בווינגטון היו מופתעים מכך שישראל ויתרה על הכול. ועל אף כל זאת הרבי הודה לו על הטוב שהוא פעל בעולם שהוא מנע ממאות מיליוני אנשים שלא יכנסו למצב של מלחמה! (שיחות קודש תשמ"ב ח"ב עמ' 169).

להכיר טובה

בפרשתנו פרשת בא אנו קוראים את הסיפור של יציאת מצרים, ובפרט על השלשה מכות האחרונות: ארבה, חושך, ובעיקר מכת בכורות, שזה היה העונש הכי קשה למצרים, בתגובה לכך שהם עינו את בני ישראל במשך שמונים שנה של עבודת פרך יחד עם צרות איומות כמו השלכת תינוקות ליאור ועוד דברים נוראים שדרכם ניסו להתפטר מילדים יהודיים. לכן אנו מצווים בכל פסח לחגוג את יציאת מצרים, שבה אנו חוזרים ומספרים לעצמנו ולדורות הבאים על הגלות

הקשה על הצרות שהמצרים עשו לנו, ועל הניסים והנפלאות של יציאת מצרים.

ביחד עם זה בחומש דברים התורה מצוה אותנו "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו", ומוסיף רש"י: "מכל וכל" דהיינו, בכלל לא לתעב אותו "אף-על-פי שזרקו זכורכם ליאור, מה טעם שהיו לכם אכסניא בשעת הדחק" (כי תצא כג, ח). כשהיה רעב בארץ כנען, בימי יעקב אבינו מצרים קיבלה את משפחת יעקב שבאה עם 70 נפש בזרועות פתוחות, ויישבה אותם בארץ גושן, מיטב הארץ.

התורה מלמדת אותנו שביחד עם זה שלא שוכחים את הצרות והקשיים שהם עשו, על האדם להיות 'מענטש' ואם מישהו עשה דבר טוב, צריך להודות לו על כך.

אנו עומדים השנה בשנת בחירות בארצות הברית, המזג אוויר הפוליטי הולך ומתחמם וכל אחד בטוח שהמועמד השני הוא אסון למדינה. עלינו לזכור שלכל אדם יש דברים טובים שהוא עשה ופעל. התורה מלמדת אותנו שצריך להכיר לו תודה על כל, בלי קשר למי מצביעים, וכשאנו נכיר טובה לאחרים, הקב"ה גם יזכור לנו את הדברים הטובים והחיוביים שעשינו, ויכיר לנו תודה על כך.